

ชื่อ - สกุล ชั้น..... เลขที่

เรียนให้เพลิน Learn ให้รู้
ไปกับครูคุณนา

บอกสรุพนกคิดของบทเพลงต่อไปนี้

๑. “ดิลขอส้ม เคยทองอยู่บ่ ละอายใจบ่ ที่เอ็ดให้เขาตากัน” (สรุพนกคิด))
๒. “ถ้าเขาจะรักไม่ต้องทักเขาก็ทัก เจ็บพอแล้วก็พักดีกว่า อย่าไปเสียน้ำตาอีกเลย” (สรุพนกคิด))
๓. “มีวาท်หนึ่งลอยว่ายน้ำมา ดูเจ็บซ้ำทรวงอุรากับที่เคย มันพยายามตามรักทราชมเชย
แต่สุดท้ายดันมาเกยตื้นน้ำตาย” (สรุพนกคิด))
๔. “ขอสัญญาจะบ่เอ็ดให้เจ้ามีน้ำตา จะบ่เอ็ดให้เจ็บคือกับคนที่ผ่านมา จะมีเพียงเจ้าคนเดียวตลอดเลย” (สรุพนกคิด))
๕. “บอกคำว่ารักออกไปดังสุดเสียง กลับได้คืนมาเพียงแต่ความเงียบบ้าง” (สรุพนกคิด))
๖. “ขอโทษที่วันนี้ฉันเพิ่งมีเวลา แต่มันไม่มีค่าใดเมื่อไม่มีเธอ” (สรุพนกคิด))
๗. “ในใจไม่เคยมีผู้ใด จนความรักเธอเข้ามาทำให้ดวงตาดันเห็นความสดใส ข้างกายไม่เคยมีผู้ใด
จนความรักเธอเมตตาเป็นพลังให้ฉันสู้ต่อไป” (สรุพนกคิด))
๘. “ในวันที่ความรักสองเรานั้นไปต่อไม่ไหว ในวันที่ใจของเธอเปลี่ยนผันไปไม่เหมือนก่อน” (สรุพนกคิด))
๙. “อยากจะหนีไปให้ไกล ไม่อยากรับรู้เรื่องเธอกับใคร ฉันยังคงเจ็บและจำอยู่” (สรุพนกคิด))
๑๐. “ไปเถอะไปจงไปไปซะ ไปให้ไกลๆ เจอกับฉันทีไรไม่ต้องมาทัก” (สรุพนกคิด))
๑๑. “อยากให้ลมหายใจสุดท้าย ได้หมดไปในตอนนี้ มันเจ็บจนเกินรับไหว
หัวใจจคงหลับไหลไปเสียที” (สรุพนกคิด))
๑๒. “เพราะคำว่ารักจะมีให้เธอเท่านั้น ในใจฉันไม่มีที่ว่างให้ใคร” (สรุพนกคิด))
๑๓. “รู้ไหมว่ามีคนที่เฝ้าคอยหมอลอยในความผิดหวัง ผิดพลั้งเพราะทำพลาดไป” (สรุพนกคิด))
๑๔. “เธอคือลมหายใจเธอคือทุกอย่าง จะรักเธอไม่มีวันจางไปจากใจ” (สรุพนกคิด))
๑๕. “เฮ้...เธอที่ฉันปากเสียเสมอมา รู้ไว้เถอะนะเพียงเรียกร้องให้เธอสนใจ ก็ไม่รู้จะเริ่มจีบโดยคำพูดใด
ที่ล่อเลียนไป จริงๆแล้วมันคลั่งไคล้เธอ” (สรุพนกคิด))

๑๖. “บัวลอยเขาเป็นชายหนุ่ม ตาเหล่หลังงุ้ม เด๋อ ๆ ดำๆ รูปร่างแม่ไม่โสภา จิตใจล้ำฟ้าดังสมญาบัวลอย” (รสรวรรณคดี)
๑๗. “จากวันนี้จะมีเรา เราและนายจดจำไว้ตลอดไป ไม่ทิ้งกันหากมีเราจะมีนาย ร่วมทางไม่มีไหวหวั่น
คือเพื่อนกัน เพื่อนตาย ตลอดไป” (รสรวรรณคดี)
๑๘. “ข้าจะรักเอ็งไปจนสุดชั่วหัวใจ ลีกลงไปถึงด้นใต้ ไส้หุงย่นถุงน้ำดี” (รสรวรรณคดี)
๑๙. “อยากเดินเข้าไปบอกว่ารักเธอ เวลาที่เจอ ที่เธอส่งยิ้มมา” (รสรวรรณคดี)
๒๐. “ไม่ต้องสนใจมาดัดนิสัยข้าหรือบานเย็น ข้ามันลูกทุ่งเอ็งก็คงเห็น ข้าเป็นแค่คนชานา” (รสรวรรณคดี)
๒๑. “หอมเอ๋ย หอมดอกกระถิน รวยระรินเคล้ากลิ่นกองฟาง เห็ดตับเต่าขึ้นอยู่ริมเถาย่านาง
มองเห็นบัวสล้างลอยปริ่มริมบึง” (รสรวรรณคดี)
๒๒. “เจ็บใจ คนรักโดนรังแก ข้าจะเผาเมืองแปร ให้มันวอดวาย” (รสรวรรณคดี)
๒๓. “แต่อย่ามาจี๊จะให้มันมากไป มันจะเป็นบ้า เรื่องเล็กจะกลายเป็นเรื่องใหญ่” (รสรวรรณคดี)
๒๔. “แม้ไม่ใช่คนโปรด อย่างคนอื่นเขา แม้จะดูว่างเปล่า ในสายตาเธอ ไม่เคยทำให้คำ ว่าฉันรักเธอ
ลดน้อยลงได้เลยสักวัน” (รสรวรรณคดี)
๒๕. “ต้นตระกูลไทยใจท่านเหี้ยมหาญ รักษาดินแดนไทยไว้ให้ลูกหลาน” (รสรวรรณคดี)
๒๖. “ไม่เหลืออะไรเลย แหกสลายลงไปกับตา เหลือเพียงใจที่ว่างเปล่า กับฉันคนเดียวเท่านั้น” (รสรวรรณคดี)
๒๗. “ฉันคงผิดหวังมีเคราะห์กรรมไร้วาสนา เขาเลยไม่รักไม่ยอมพูดจา หลอกหลวงให้ฉันต้องตรม” (รสรวรรณคดี)
๒๘. “ฝากเพลงลอยลมมาหา ผู้หอบรักมาจ้องตาเสนอ ผู้ขายหล่อเหลาคณนั้นบังเอิญพบกันที่หน้าอำเภอ”(รสรวรรณคดี)
๒๙. “ฉันเห็นเธอถือร่มผ่านมา เต็มไปด้วยร่องรอยและคราบน้ำตา ฉันได้เห็นแล้วมันปวดใจ” (รสรวรรณคดี.....)
๓๐. “คุณคงเห็นฉันไม่มีหัวใจ ทำฉันอย่างไรก็ได้เหมือนหุ่น ให้สุขให้ทุกข์ แล้วแต่ใจคุณ ฉันเป็นเพียงหุ่น ให้คุณเชิดตามใจ”
(รสรวรรณคดี.....)

